

Behar-Bechukotai, Torah, May 24, 2025

Leviticus 27:1-34

(1) יהוה spoke to Moses, saying: (2) Speak to the Israelite people and say to them: When any party explicitly vows to יהוה the equivalent for a human being, (3) the following scale shall apply: If it is a male from twenty to sixty years of age, the equivalent is fifty shekels of silver by the sanctuary weight; (4) if it is a female, the equivalent is thirty shekels. (5) If the age is from five years to twenty years, the equivalent is twenty shekels for a male and ten shekels for a female. (6) If the age is from one month to five years, the equivalent for a male is five shekels of silver, and the equivalent for a female is three shekels of silver. (7) If the age is sixty years or over, the equivalent is fifteen shekels in the case of a male and ten shekels for a

ויקרא כ"ז:א'-ל"ד

(א) וידבר יהוה אל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:
(ב) דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם אִישׁ כִּי יִפְלֹא נֹדֶר בְּעֶרְכּוֹ
נַפְשָׁתוֹ לַיהוָה: (ג) וְהָיָה עֶרְכּוֹ
הַזָּכָר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְעַד
בֶּן-שְׁשִׁים שָׁנָה וְהָיָה עֶרְכּוֹ
חֲמִשִּׁים שֶׁקֶל כֶּסֶף בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ:
(ד) וְאִם-נִקְבָּה הִוא וְהָיָה עֶרְכּוֹ
שְׁלִשִׁים שֶׁקֶל: (ה) וְאִם מִבֶּן-חֲמִשָּׁה
שָׁנִים וְעַד בֶּן-עֶשְׂרִים שָׁנָה וְהָיָה
עֶרְכּוֹ הַזָּכָר עֶשְׂרִים שֶׁקֶלִים
וְלַנְּקֵבָה עֶשְׂרֵת שֶׁקֶלִים: (ו) וְאִם
מִבֶּן-חֹדֶשׁ וְעַד בֶּן-חֲמִשָּׁה שָׁנִים
וְהָיָה עֶרְכּוֹ הַזָּכָר חֲמִשָּׁה שֶׁקֶלִים
כֶּסֶף וְלַנְּקֵבָה עֶרְכּוֹ שְׁלֹשָׁה
שֶׁקֶלִים כֶּסֶף: (ז) וְאִם מִבֶּן-שְׁשִׁים
שָׁנָה וְעַד אִם-זָכָר וְהָיָה עֶרְכּוֹ

female. (8) But if one cannot afford the equivalent, that person shall be presented before the priest, and the priest shall make an assessment; the priest shall make the assessment according to what the vower can afford. (9) If [the vow concerns] any animal that may be brought as an offering to יהוה, any such that may be given to יהוה shall be holy. (10) One may not exchange or substitute another for it, either good for bad, or bad for good; if one does substitute one animal for another, the thing vowed and its substitute shall both be holy. (11) If [the vow concerns] any impure animal that may not be brought as an offering to יהוה, the animal shall be presented before the priest, (12) and the priest shall assess it. Whether high or low, whatever assessment is set by the priest shall stand; (13) and if one wishes to redeem it, one-fifth must be added to its assessment. (14) If any party

חֲמִשָּׁה עָשָׂר שְׁקָל וְלִנְקָבָה עֲשֶׂרֶה שְׁקָלִים: (ח) וְאִם־מָדָּה הוּא מִעֶרְכָּךְ וְהֶעֱמִידוּ לִפְנֵי הַכֹּהֵן וְהֶעֱרִיךְ אֹתוֹ הַכֹּהֵן עַל־פִּי אֲשֶׁר תִּשְׁיֵג יַד הַנֹּדֵר יַעֲרִיכֵנו הַכֹּהֵן: {ס} (ט) וְאִם־בְּהֵמָה אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ מִמֶּנָּה קָרְבָּן לַיהוָה כֹּל אֲשֶׁר יִתֵּן מִמֶּנּוּ לַיהוָה יִהְיֶה־קֹדֶשׁ: (י) לֹא יִחַל־פָּנָיו וְלֹא־יִמִּיר אֹתוֹ טוֹב בְּרַע אֹרֶרַע בְּטוֹב וְאִם־הֵמָּר יִמִּיר בְּהֵמָה בְּבֵהֶמָה וְהָיָה־הוּא וְתַמּוּרְתּוֹ יִהְיֶה־קֹדֶשׁ: (יא) וְאִם כָּל־בְּהֵמָה טְמֵאָה אֲשֶׁר לֹא־יִקְרִיבוּ מִמֶּנָּה קָרְבָּן לַיהוָה וְהֶעֱמִיד אֶת־הַבְּהֵמָה לִפְנֵי הַכֹּהֵן: (יב) וְהֶעֱרִיךְ הַכֹּהֵן אֹתָהּ בֵּין טוֹב וּבֵין רָע כְּעֶרְכָּךְ הַכֹּהֵן כֵּן יִהְיֶה: (יג) וְאִם־גֹּאֵל יִגְאֹלָנָה וַיִּסַּף חֲמִישָׁתוֹ עַל־עֶרְכָּךְ: (יד) וְאִישׁ כִּי־יִקְדָּשׁ אֶת־בֵּיתוֹ קֹדֶשׁ לַיהוָה וְהֶעֱרִיכוּ הַכֹּהֵן בֵּין טוֹב וּבֵין רָע כְּאֲשֶׁר יַעֲרִיךְ אֹתוֹ הַכֹּהֵן כֵּן

consecrates a house to יהוה, the priest shall assess it. Whether high or low, as the priest assesses it, so it shall stand; (15) and if the one who has consecrated the house wishes to redeem it, one-fifth must be added to the sum at which it was assessed, and then it shall be returned. (16) If any party consecrates to יהוה any land-holding, its assessment shall be in accordance with its seed requirement: fifty shekels of silver to a *homer* of barley seed. (17) If the land is consecrated as of the jubilee year, its assessment stands. (18) But if the land is consecrated after the jubilee, the priest shall compute the price according to the years that are left until the jubilee year, and its assessment shall be so reduced; (19) and if the one who consecrated the land wishes to redeem it, one-fifth must be added to the sum at which it was assessed, and it shall be passed back. (20) But if the one [who consecrated it] does not

יָקוּם: (טו) וְאִם-הַמִּקְדָּשׁ יִגָּאֵל
אֶת-בֵּיתוֹ וְיִסָּף חֲמִישִׁית כֶּסֶף-עֶרְכָּךְ
עָלָיו וְהָיָה לוֹ: (טז) וְאִם | מִשְׁדֶּה
אֶחָדָתוֹ יִקְדָּשׁ אִישׁ לַיהוָה וְהָיָה
עֶרְכָּךְ לְפִי זִרְעוֹ זֶרַע חֶמֶר שְׂעוּרִים
בְּחֲמִשִּׁים שֶׁקֶל כֶּסֶף: (יז)
אִם-מִשְׁנַת הַיָּבֵל יִקְדָּשׁ שְׂדֵהוּ
כְּעֶרְכָּךְ יָקוּם: (יח) וְאִם-אַחֲרֵי הַיָּבֵל
יִקְדָּשׁ שְׂדֵהוּ וְחִשְׁב־לוֹ הַכֹּהֵן
אֶת-הַכֶּסֶף עַל-פִּי הַשָּׁנִים הַנּוֹתָרֹת
עַד שְׁנַת הַיָּבֵל וְנִגְרַע מִעֶרְכָּךְ: (יט)
וְאִם-גָּאֵל יִגָּאֵל אֶת-הַשְּׂדֶה
הַמִּקְדָּשׁ אֹתוֹ וְיִסָּף חֲמִישִׁית
כֶּסֶף-עֶרְכָּךְ עָלָיו וְקָם לוֹ: (כ)
וְאִם-לֹא יִגָּאֵל אֶת-הַשְּׂדֶה
וְאִם-מָכַר אֶת-הַשְּׂדֶה לְאִישׁ אֲחֵר
לֹא יִגָּאֵל עוֹד: (כא) וְהָיָה הַשְּׂדֶה
בְּצֵאתוֹ בַּיָּבֵל קֹדֶשׁ לַיהוָה כְּשְׂדֵה
הַחֶרֶם לַכֹּהֵן תִּהְיֶה אֶחָדָתוֹ: (כב)
וְאִם אֶת-שְׂדֵה מִקְנָתוֹ אֲשֶׁר לֹא
מִשְׁדֶּה אֶחָדָתוֹ יִקְדָּשׁ לַיהוָה: (כג)

redeem the land, and the land is sold to another party, it shall no longer be redeemable: (21) when it is released in the jubilee, the land shall be holy to יהוה, as land proscribed; it becomes the priest's holding. (22) If one consecrates to יהוה land that was purchased, which is not one's land-holding, (23) the priest shall compute the proportionate assessment up to the jubilee year, and the assessment shall be paid as of that day, a sacred donation to יהוה. (24) In the jubilee year the land shall revert to the one from whom it was bought, whose holding the land is. (25) All assessments shall be by the sanctuary weight, the shekel being twenty *gerahs*. (26) A firstling of animals, however, which—as a firstling—is יהוה's, cannot be consecrated by anybody; whether ox or sheep, it is יהוה's. (27) But if it is of impure animals, it may be ransomed at its assessment, with

וְחָשַׁב-לּוֹ הַכֹּהֵן אֶת מִכְסַּת הָעֶרְכָּךְ
עַד שָׁנַת הַיָּבֵל וְנָתַן אֶת-הָעֶרְכָּךְ
בַּיּוֹם הַהוּא קֹדֶשׁ לַיהוָה: (כד)
בְּשָׁנַת הַיּוֹבֵל יָשׁוּב הַשָּׂדֶה לְאִישׁ
קָנָהּוּ מֵאֲתָמוֹ לְאִשְׁר־לּוֹ אֲחֻזָּת
הָאָרֶץ: (כה) וְכָל-עֶרְכָּךְ יִהְיֶה
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים גֵּרָה יִהְיֶה
הַשָּׁקֶל: (כו) אֶךְ-בְּכֹר אִשְׁר־יִבְכֹּר
לַיהוָה בְּבִהְמָה לֹא-יִקְדִּישׁ אִישׁ
אֹתוֹ אִם-שׂוֹר אִם-שֵׁה לַיהוָה הוּא:
(כז) וְאִם בְּבִהְמָה הַטְּמֵאָה וּפְדָה
בְּעֶרְכָּךְ וַיִּסַּף חֲמִשָּׁתוֹ עָלָיו וְאִם-לֹא
יִגָּאֵל וְנִמְכַּר בְּעֶרְכָּךְ: (כח)
אֶךְ-כָּל-חֵרֶם אִשְׁר־יִחְרֹם אִישׁ
לַיהוָה מִכָּל-אִשְׁר־לּוֹ מֵאָדָם
וּבִהְמָה וּמִשְׁנֵה אֲחֻזָּתוֹ לֹא יִמָּכַר
וְלֹא יִגָּאֵל כָּל-חֵרֶם קֹדֶשׁ-קֹדָשִׁים
הוּא לַיהוָה: (כט) כָּל-חֵרֶם אִשְׁר־
יִחְרֹם מִן-הָאָדָם לֹא יִפְדֶּה מוֹת
יוֹמָת: (ל) וְכָל-מַעֲשֵׂר הָאָרֶץ מִזֶּרַע
הָאָרֶץ מִפְּרִי הָעֵץ לַיהוָה הוּא

one-fifth added; if it is not redeemed, it shall be sold at its assessment. (28) But of all that anyone owns, be it human or beast or land-holding, nothing that has been proscribed for יהוה may be sold or redeemed; every proscribed thing is totally consecrated to יהוה. (29) No human being who has been proscribed can be ransomed: that person shall be put to death. (30) All tithes from the land, whether seed from the ground or fruit from the tree, are יהוה's; they are holy to יהוה. (31) If any party wishes to redeem any tithes, one-fifth must be added to them. (32) All tithes of the herd or flock—of all that passes under the shepherd's staff, every tenth one—shall be holy to יהוה. (33) One must not look out for good as against bad, or make substitution for it. If one does make substitution for it, then it and its substitute shall both be holy: it cannot be redeemed. (34) These are

קָדָשׁ לַיהוָה: (לא) וְאִם־גָּאֹל יִגְאֹל
אִישׁ מִמַּעֲשָׂרוֹ חֲמִשִּׁיתוֹ יִסַּף עָלָיו:
(לב) וְכָל־מַעֲשֵׂר בָקָר וְצֹאן כָּל
אֲשֶׁר־יַעֲבֹר תַּחַת הַשֹּׁבֵט הָעֹשִׂי
יְהִי־קָדָשׁ לַיהוָה: (לג) לֹא יִבָּקֵר
בֶּין־טוֹב לָרַע וְלֹא יִמְרְנוּ
וְאִם־הִמָּר יִמְרְנוּ וְהָיָה־הוּא
וְתִמּוֹרְתוֹ יְהִי־קָדָשׁ לֹא יִגָּאֹל:
(לד) אֵלֶּה הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהָר
סִינַי:

the commandments that יהוה gave
Moses for the Israelite people on
Mount Sinai.